

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 5C/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415201390
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1415201390.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Petrom Kalatom v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Námestie Martina Benku 9-C1, 811 07 Bratislava, proti odporcovi: N. L., narodený XX. XX. XXXX, naposledy bytom E. XXXX/XX, XXX XX R., toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom C. G., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava IV, o zaplatenie 70,70 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd zrušuje platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Bratislava IV pod č. k. 5C/30/2015-15 zo dňa 15. 6. 2015.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 70,70 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 29,99 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa, JUDr. Vladimíra Kána, advokáta so sídlom Námestie Martina Benku, 9-C1, Bratislava, vedený v E. E., K..E., číslo účtu B.: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, E.: I., H.: XXXXXXXX.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu 3. 2. 2015 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,70 € z dôvodu, že odporca sa v dopravnom prostriedku navrhovateľa na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom.

Súd v konaní vydal platobný rozkaz č. k. 5C/30/2015-15 zo dňa 15. 6. 2015, ktorý sa nepodarilo odporcovi doručiť do vlastných rúk, a preto ho súd zrušil.

Vzhľadom na skutočnosť, že súdu sa nepodarilo napriek zisťovaniu zistiť pobyt odporcu, ustanovil súd odporcovi uznesením zo 4. novembra 2015 č. k. 5C/30/2015-20 opatrovníka podľa § 29 O.s.p., s ktorým ďalej konal vo veci.

Súd na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie s poukazom na § 115a ods. 2 O.s.p., nakoľko posudzovaná vec je podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. drobným sporom, a preto súd postupoval podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a oznámil na úradnej tabuli tunajšieho súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 24. 5. 2016.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 6. 6. 2014, z ktorého vyplýva, že odporca sa v uvedený deň nepreukázal platným cestovným lístkom,

teda cestoval bez cestovného lístka a odmietol zaplatiť cestovné a úhradu za cestovanie bez platného cestovného lístka.

Podľa § 760 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 8 ods. 5 zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach cestujúci, ktorý sa v dráhovom vozidle alebo bezprostredne po vystúpení z vozidla nepreukáže platným prepravným dokladom osobe oprávnenej kontrolovať prepravné doklady, je povinný na mieste zaplatiť prirážku k základnému cestovnému (ďalej len "prirážka") a cestovné od nástupnej stanice alebo zástavky do cieľovej stanice alebo zástavky podľa tarify cestovného alebo preukázať sa dokladom totožnosti na zaznamenanie údajov potrebných na vymáhanie prirážky a cestovného. Ak cestujúci neuhradí na mieste cestovné a prirážku, bude vylúčený z prepravy na najbližšej stanici alebo zástavke. Tým nezanikne nárok dopravcu na zaplatenie prirážky a cestovného do stanice alebo zástavky, na ktorej bol vylúčený z prepravy.

Podľa § 8 ods. 6 zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach prirážka je v železničnej doprave najviac stonásobok základného cestovného v prvom tarifnom pásme bez príplatkov a zliav; v mestskej doprave je to najviac stonásobok základného cestovného.

Podľa Tarify a Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave účinnej v rozhodnom období základné cestovné predstavovalo sumu 0,70 eura a úhrada za cestovanie bez platného cestovného lístka predstavovala sumu 70,- eur.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odporca cestoval v dopravnom prostriedku navrhovateľa (linka č. 201), pričom na výzvu revízora sa nepreukázal platným cestovným lístkom. Podľa vyššie uvedených ustanovení zákona, Tarify a Prepravného poriadku vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť cestovné 0,70 eura a úhradu 70,- eur. Odporca túto sumu do dnešného dňa neuhradil, preto mu súd uložil povinnosť zaplatiť ju navrhovateľovi.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. tak, že odporcovi ako neúspešnému účastníkovi konania uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 29,99 eura na účet právneho zástupcu navrhovateľa s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p.

Pokiaľ ide o samotnú výšku trov právneho zastúpenia, navrhovateľ žiadal priznať túto náhradu za 3 úkony právnej služby po 16,60 eura + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. pokus o zmier, ďalšia porada s klientom, 3. podanie návrhu) a 3x režijný paušál po 8,39 eura + 20% DPH, spolu vo výške 89,96 eura.

Je potrebné uviesť, že úkon právnej služby - pokus o zmier nemožno považovať za úkon, ktorý bol vykonaný v konaní pred súdom (po podaní návrhu) a ani v priamej a bezprostrednej súvislosti s ním, nakoľko tento úkon nie je podmienkou na uplatnenie práva na súde. Preto trovy právneho zastúpenia spojené s takýmto úkonom súd nepovažoval za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie práva navrhovateľa v predmetnej veci podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a tak náhradu trov právneho zastúpenia za tento úkon právnej služby navrhovateľovi nepriznal. Pre úplnosť treba dodať, že aj keby súd tento úkon posudzoval ako úkon právnej služby - ďalšia porada s klientom (ako bol v návrhu tiež označený), rovnako by za neho náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal, keďže jeho vykonanie v predmetnej veci by vzhľadom na charakter posudzovanej veci bolo neúčelné, nehospodárne a nadbytočné, navyše jeho vykonanie nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané.

V nadväznosti na uvedené potom, ak by aj neboli splnené predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., bolo možné priznať navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia len za dva úkony právnej služby po 16,60 eura + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie návrhu) + 2x režijný paušál po 8,39 eura + 20% DPH (§ 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.).

Súd však dospel k záveru, že je na mieste v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p. pristúpiť k zníženiu náhrady trov právneho zastúpenia, a to z dôvodu, že v posudzovanej veci ide o drobný spor a trovy konania považoval súd za neprímerané voči uplatnenej pohľadávke. Celkové trovy konania (dva úkony právnej služby, režijný paušál, DPH a súdny poplatok) sú vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke neprímerané. Nemožno pritom odhliadnuť od skutočnosti, že v danej veci sa jedná o tzv. formulárovú žalobu, teda o návrhu, ktorý sa od iných návrhov toho istého navrhovateľa v totožných veciach líši v zásade iba identifikačnými údajmi žalovaného a dopravného prostriedku, v ktorom žalovaný cestoval. Skutkový základ návrhu (s výnimkou dátumu cestovania v dopravnom prostriedku), vrátane právnej argumentácie, ich štylizácia a formálne vyjadrenie sú však prakticky totožné. Za takýchto okolností možno konštatovať, že spísanie takejto formulárovej žaloby predstavuje skôr administratívny úkon, ako vykonanie úkonu právnej služby. Priznanie náhrady trov právneho zastúpenia v plnej výške by nezodpovedalo ani povahe a dĺžke konania, a ani náročnosti a rozsahu poskytovaných právnych služieb, keďže v prejednávanej veci išlo o jednoduchú vec, ktorá z hľadiska vynaloženého úsilia, odbornosti a času právneho zástupcu, nemohla klásť na neho žiadne väčšie nároky.

Možno teda uzavrieť, že trovy konania v posudzovanej veci považoval súd vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke za neprímerané, pričom za primerané a zodpovedajúce účelu právneho zastúpenia v posudzovanej veci považoval súd priznanie náhrady trov konania za súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eura a za trovy právneho zastúpenia vo výške zodpovedajúcej jednému úkonu právnej služby (16,60 eura) + režijný paušál (8,39 eura) + 20% DPH (5 eur). Na podporu správnosti záverov, z ktorých súd vychádzal pri určení primeranej výšky náhrady trov právneho zastúpenia, súd dáva tiež do pozornosti nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3923/11 zo dňa 29.03.2012, v ktorom ústavný súd dospel k obdobným záverom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, písomne dvojmo.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.